

Anders: гомотопічна базова бібліотека

Максим Сохацький¹

¹ Національний технічний університет України
«Київський Політехнічний Інститут» ім. Ігора Сікорського
29 жовтня 2018

Анотація

Тут представлена базова бібліотека мови Anders для курсу «Теорія типів», яка сумісна з позначеннями, що використовуються в підручнику HoTT. Серед принципів, які покладені в основу бібліотеки, головними є: лаконічність, академічність, педагогічність. Кожна сторінка має на меті повністю висвітлити компоненти типу, використовуючи тільки ті типи, що були викладені попередньо, кожне визначення повинно містити як математичну нотацію так і код верифікатора та бути вичерпним посібником користувача мови програмування Anders та її базової бібліотеки. Загалом передбачається, що бібліотека повинна відповідати підручнику HoTT, та бути його практичним дослідницьким артефактом.

Теорія типів

Теорія типів — це універсальна мова програмування чистої математики (для доведення теорем), яка може містити довільну кількість консистентних аксіом, впорядкованих у вигляді псевдо-ізоморфізмів: функцій `encode` (способи конструювання елементів типу) і `decode` (залежні елімінатори принципу індукції типу) та їх рівнянь — бета і ета правил обчислювальності та унікальності. Зазвичай теорія типів, як мова програмування, вже постає з наступними типами (примітивами-аксіомами) та коментарями у вигляді окремих лекцій (конспекти, документація).

Головна мотивація гомотопічної теорії — надати обчислювальну семантику гомотопічним типам та CW-комплексам. Головна ідея гомотопічної теорії [1] полягає в поєднанні просторів функцій, просторів контекстів і просторів шляхів таким чином, що вони утворюють фібраційну рівність яка збігається (доводиться в самій теорії) з простором шляхів.

Завдяки відсутності ета-правила у рівності, не кожен двох доведення одного простору шляхів дорівнюють між собою, отже простір шляхів утворює багатомірну структуру інфініті-групоїда.

Групоїдна інтерпретація теорії типів ставить питання про існування мови, в якій можна довести механічно всі властивості категорного визначення групоїда.

Основи

Модальні універсальні MLTT основи розділені на три частини. Перша частина містить класичні типи MLTT системи описані Мартіном-Льофом. Друга частина містить універсальні ідентифікаційні системи. Третя частина містить модальності, які використовуються в диференціальній геометрії та в теорії гомотопій. Основи пропонують фундаментальний базис який використовується для формалізації сучасної математики в таких системах доведення теорем як: Coq, Agda, Lean.

- Фібраційні
- Універсальні
- Модальні

Математики

Друга частина базової бібліотеки містить формалізації математичних теорій з різних галузей математики: аналіз, алгебра, геометрія, теорія гомотопій, теорія категорій.

Слухачам курсу (10) пропонується застосувати теорію типів для доведення початкового але нетривіального результату, який є відкритою проблемою в теорії типів для однієї із математик, що є курсами на кафедрі чистої математики (КМ-111):

- Функціональний аналіз
- Гомологічна алгебра
- Диференціальна геометрія
- Теорія гомотопій
- Теорія категорій

1 Простори функцій

П-тип — це простір, що містить залежні функції, кодомен яких залежить від значення з домену. Так як всі розшарування домену присутні повністю в кожній функції з простору, П-тип також називається залежним добутком, так як функція визначена на всьому просторі домена.

Простори залежних функцій використовуються в теорії типів для моделювання різних математичних конструкцій, об'єктів, типів, просторів, а також їхніх відображень: залежних функцій, неперервних відображень, еталних відображень, розшарувань, квантора узагальнення \forall , імплікації, тощо.

1.1 Формация

Визначення 1.1 (П-формация, залежний добуток). П-типи репрезентують спосіб створення просторів залежних функцій $f : \Pi(x : A), B(x)$ в певному всесвіті U_i , з доменом в A і кодоменом в сім'ї функцій $B : A \rightarrow U_i$ над A .

$$\Pi : U =_{def} \prod_{x:A} B(x).$$

```
def Pi (A : U) (B : A → U) : U
:= Pi (x : A), B x
```

1.2 Конструкція

Визначення 1.2 (λ -функція). Лямбда конструктор визначає нову лямбда функцію в просторі залежних функцій, вона ще називається лямбда абстракцією і позначається як $\lambda x.b(x)$ або $x \mapsto b(x)$.

$$\backslash(x : A) \rightarrow b : \Pi(A, B) =_{def}$$

$$\prod_{A:U} \prod_{B:A \rightarrow U} \prod_{a:A} \prod_{b:B(a)} \lambda x.b.$$

```
def lambda (A: U) (B: A → U) (b: Pi A B)
: Pi A B := λ (x : A), b x
```

```
def lam (A B: U) (f: A → B)
: A → B := λ (x : A), f x
```

Коли кодомен не залежить від значення з домену функції $f : A \rightarrow B$ розглядаються в контексті System F_ω , залежний випадок розглядається в System P_ω або Calculus of Construction (CoC).

1.3 Елімінація

Визначення 1.3 (Принцип індукції). Якщо предикат виконується для лямбда-функції тоді існує функція з простору функцій в простір предикатів.

```
def Π-ind (A : U) (B : A → U) (C : Π A B → U)
  (g : Π (x : Π A B), C x)
  : Π (p : Π A B), C p := λ (p : Π A B), g p
```

Визначення 1.3.1 (λ -аплікація). Застосування функції до аргументів редукує терм використовуючи рекурсивну підстановку аргументів в тіло функції.

$$f\ a : B(a) =_{def} \prod_{A:U} \prod_{B:A \rightarrow U} \prod_{a:A} f[\prod_{x:A} B(a)]\ f(a).$$

```
def apply (A: U) (B: A → U)
  (f : Π A B) (a : A) : B a := f a
```

```
def app (A B: U) (f : A → B)
  (x : A) : B := f x
```

Визначення 1.3.2 (Композиція функцій).

```
def oT (x y z : U) : U
:= (y → z) → (x → y) → (x → z)
```

```
def o (x y z : U) : oT x y z
:= λ (g : x → z) (f : x → y) (a : x), g (f a)
```

1.4 Обчислювальність

Теорема 1.4 (Обчислювальність Π_β). β -правило показує, що композиція $\text{lam} \circ \text{app}$ може бути скорочена (fused).

$$f(a) =_{B(a)} (\lambda(x : A) \rightarrow f(a))(a).$$

```
def Π-β (A : U) (B : A → U) (a : A) (f : Π A B)
  : Path (B a) (apply A B (lambda A B f) a) (f a)
:= idp (B a) (f a)
```

1.5 Унікальність

Теорема 1.5 (Унікальність Π_η). η -правило показує, що композиція $\text{app} \circ \text{lam}$ може бути скорочена (fused).

$$f =_{(x:A) \rightarrow B(a)} (\lambda(y : A) \rightarrow f(y)).$$

```
def Π-η (A : U) (B : A → U) (a : A) (f : Π A B)
  : Path (Π A B) f (λ (x : A), f x)
:= idp (Π A B) f
```

2 Простори контекстів

Σ -тип — це простір, що містить залежні пари, де тип другого елемента залежить від значення першого елемента. Оскільки в кожній визначеній парі присутня лише одна точка домену волокна, — тип також є залежною сумою, де основа волокна є непересічним об'єднанням.

Простори залежних пар використовуються в теорії типів для моделювання декартових добутків, непересічних сум, розшарувань, векторних просторів, телескопів, лінз, контекстів, об'єктів, алгебр, квантору існування \exists , тощо.

2.1 Формація

Визначення 2.1 (Σ -формація, Залежна сума). Тип залежної суми індексований типом A в сенсу кодобутку або диз'юнктивної суми, де тільки одне волокно кодомону $B(x)$ присутнє в парі.

$$\Sigma : U =_{def} \sum_{x:A} B(x).$$

```
def Sigma (A: U) (B: A → U) : U
:= Σ (x: A), B(x)
```